

Život Cirkvi

Ročník 15

41/2008

12. generálne zhromaždenie Biskupskej synody

Svet vo finančnej kríze

V posledných týždňoch často počujeme o kríze americkej ekonomiky. Hoci sú Spojené štáty od Slovenska geograficky dosť vzdialené, v globalizovanom svete platí, že zlá správa na jednom konci sveta sa musí nejako odraziť aj inde. Preto aj médiá venujú týmto udalostiam veľkú pozornosť. Nie je maličkosť, keď zbankrotuje banka alebo najväčšia americká poisťovňa. Počiatkové problémy Američanov splácať hypotekárne úvery sa rýchlo preniesli do celej americkej ekonomiky. Recesia spoza oceán prišla aj do Európy. Otvorene sa hovorí o úpadku írskoho hospodárstva. Táto malá krajina bola považovaná za ekonomického tigra v Európskej únii. Dnes v nej rastie nezamestnanosť, ubúda zahraničných investícií. Problémy v Írsku pociťujú aj Slováci. Kým donedávna nebol problém nájsť si prácu aj bez aktívnej znalosti angličtiny, dnes je to takmer nemožné. Hospodárske ťažkosti postihli aj ďalšie európske krajiny. Hovorí sa najmä o Francúzsku a Belgicku, či Nemecku. Keď sa do médií dostala informácia o problémoch banky Dexia, spozorneli aj Slováci. Táto nadnárodná spoločnosť pôsobí aj na Slovensku. A hoci jej vedenie sa dušuje, že problémy centrály sa slovenskej pobočky nijako netýkajú, banka sa nevyhla zvýšenému výberu vkladov zo strany fyzických osôb. Netreba sa čudovať. Vidina, že môžeme prísť často o celoživotné úspory, nie je lákavá.

Bankový sektor je založený predovšetkým na dôvere. Kto ju stratí, ten rýchlo môže prísť skoro o všetko. Finančná kríza sa začala v Spojených štátoch, tam sa hľadali aj prvé riešenia. Americký kongres na druhý pokus schválil finančnú injekciu na pomoc ekonomike vo výške sedemsto miliárd amerických dolárov. Svetom preleteli fotografie jasných burzových maklérov. Z morálneho hľadiska však nad týmito udalosťami visí niekoľko veľkých otáznikov. Je správne, aby štát veľkoryso pomáhal súkromnému sektoru a hasil problémy, ktoré nespôsobil? Podnikanie nie je len o zisku, ale aj o znášaní rizík, ktoré by mali byť v zisku nejakým spôsobom zahrnuté. Navyše, manažéri bánk a poisťovní zarábajú sumy, o ktorých sa bežným smrteľníkom ani nesníva. Z jednej strany je iste chvályhodné, že štát sa rozhodol hájiť predovšetkým malých vkladateľov, ktorí zlé rozhodnutia manažmentu nemohli nijako ovplyvniť. Na druhej strane veľkorysá pomoc amerických kongresmanov vyslala podnikateľskému sektoru signál, že sa nemusí správať zodpovedne. Ak totiž dôjde k najhoršiemu, je tu ešte štát, ktorý situáciu zachráni. Druhý otáznik v súvislosti s ekonomickou krízou vyvstáva nad tým, kto nesie za celú situáciu zodpovednosť. Ak sa už štát rozhodol pomôcť, mal jedným dychom hovoriť aj o potrestaní vinníkov. Nie je predsa možné, aby za krach mamutích finančných inštitúcií nikto neniesol zod-

povednosť. Keby kríza stála len na chybných rozhodnutiach, ktoré sú súčasťou podnikateľského rizika a vyplývajú aj z ľudskej prirodzenosti, ktorá bola poznačená dedičným hriechom, snáď by sme konštatovali: Snažili sa, ale nevyšlo to. Žiaľ, nie je to tak. Za finančnými problémami stojí predovšetkým chýbajúca etika podnikania a ako správne poznamenal v prvej reakcii štátny sekretár Svätej Stolice, Tarcisio Bertone, nedostatok náboženstva. Ide o celú reťaz klamstiev, podvodov a nečestností. Nie náhodou práve v Spojených štátoch pred pár rokmi vypukol škandál v prípade niektorých auditorských spoločností, ktoré majú zvyčajne veľmi vysoký kredit. Ich úlohou je čo najpravdivejšie popísať na základe podrobného prieskumu situáciu konkrétneho podniku, jeho efektívnosť, slabiny a zároveň dať návrhy na zlepšenie. Boli však prípady, keď audítor výsledok prikrášlil. Predstavte si, že ste podnikateľom a rozhodujete sa o kúpe akcií. Ak vám audítor v rozpore s realitou popíše firmu ako prosperujúci podnik a vy si akcie kúpite, boli ste oklamaní a vďaka zlému obchodu sa môžete dostať do straty. Keď pritom navyše zamestnávate niekoľko desiatok či stovák ľudí, dôsledkom chybných investícií môže byť aj vaša platobná neschopnosť a v konečnom dôsledku strata pracovných miest. Podvody a klamstvá vo finančnom sektore nielenže ničia, ako všetky hriechy, medziľudské vzťahy a sociálne väzby, ale môžu mať aj nedeľateľné dôsledky na život spoločnosti. Povedzme si ešte iný príklad. Firma vie, že má problémy a dostáva sa do krízy, ale navonok sa tvári ako vážna inštitúcia. Ba čo je horšie, v tom istom čase klame ľudí reklamou a vyvolávaním dojmu serióznosti bez sprostredkovania pravdivých informácií chce získať nových klientov. Finančný dom Fortis sa v Belgicku a Francúzsku do poslednej chvíle tváril pred verejnosťou ako prosperujúca firma. Len z ničoho nič sa všetci dozvedeli, že má obrovské problémy. Ak by nezasiahli vlády, banka by skrachovala. Zásada hovoriť čo najmenej je síce dobrá, ale takýto postup zo strany manažmentu nemožno nijako ospravedlniť. Neklamte totiž seba, ale klientov, ktorí mu vo veľkej dôvere zverujú svoje ťažko zarobené peniaze. Nehovoriť pravdu v tomto prípade je to isté, ako zúčastniť sa na podvode.

Úloha náboženstva na európskom kontinente je často podceňovaná a spájaná len so súkromnou sférou. Viera má však aj svoje etické dôsledky. Dnes sa viac ako inokedy ukazuje, že spoločnosť bez dodržiavania morálnych zásad je odsúdená na život v kríze. Potrebujeme však etiku, ktorá človeka prekračuje. Takéto pravidlá dáva iba Boh. Vernosť jeho zákonu ponúka jediné skutočné východisko zo súčasnej finančnej krízy. Zároveň je návodom, ako predísť tým budúcim.

RV, Anton Ziolkovský

Príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Anjel Pána

Vatikán (5. októbra, RV) - V nedeľu 5. októbra sa Svätý Otec po dopoludňajšej koncelebrácii so synodálnymi otcami v Bazilike sv. Pavla za hradbami vrátil naspäť do Vatikánu, kde sa ako zvyčajne o 12. hodine prihovril veriacim, ktorí prišli na Námestie sv. Petra, aby sa spoločne s pápežom pomodlili Anjel Pána.

„Drahí bratia a sestry! Dnes ráno sa svätou omšou v Bazilike sv. Pavla za hradbami začalo 12. riadne generálne zhromaždenie Biskupskej synody, ktoré bude prebiehať vo Vatikáne počas troch týždňov a bude sa venovať téme Božie slovo v živote a poslaní Cirkvi. Poznáte hodnotu a účel

tohto osobitného zhromaždenia biskupov vybraných tak, aby reprezentovali celý episkopát, a zvolaných preto, aby mohli účinnejšie pomôcť nástupcovi sv. Petra a zároveň zviditeľnili a upevnili cirkevné spoločenstvo. Ide o významný organizmus, ustanovený v septembri 1965 mojim cteným predchodcom Božím služobníkom Pavlom VI. (porov. motu proprio Apostolica sollicitudo) počas záverečnej fázy Druhého vatikánskeho koncilu na zrealizovanie inštrukcie Dekrétu o pastorálnom úrade biskupov (porov. Christus Dominus, 5).

Ciele Biskupskej synody sú nasledujúce: poskytovať priame informácie o situácii a o problémoch Cirkvi, napomáhať zhodu v náuke a pastoračnej činnosti, venovať sa závažným a aktuálnym témam. Tieto rozličné

úlohy koordinuje stály sekretariát, ktorý podlieha priamej a bezprostrednej autorite rímskeho biskupa.

Synodálny rozmer je pre Cirkev konštitutívny. Spočíva v tom, že sa zídu ľudia všetkých kultúr, aby sa v Kristovi stali jedno a spolu kráčali za tým, ktorý

povedal: „Ja som cesta, pravda a život“ (Jn 14, 6). Grécke slovo *synodos*, zložené z predložky *syn*, čo znamená ‚s‘, a z *odós*, čo znamená ‚cesta‘, napovedá, že ide o to mať ‚spoločnú cestu‘, čo je skúsenosť Božieho ľudu v dejinách spásy.

Pre toto riadne zasadnutie synody, ktoré sa dnes začalo, som po vypočutí si fundovaných

odporúčaní vybral tému Božie slovo v živote a poslaní Cirkvi na prehĺbenie pastoračných aktivít. Na prípravnej fáze sa významne podieľali partikulárne cirkvi z celého sveta, ktoré zaslali svoje príspevky sekretariátu synody a ten vypracoval tzv. *Instrumentum laboris*. O tomto dokumente budú diskutovať 253 synodálni otcovia: 51 z Afriky, 62 z Ameriky, 41 z Ázie, 90 z Európy a 9 z Oceánie. K nim sa pripoja početní experti a poslucháči, muži a ženy, ako aj bratskí delegáti z iných cirkví a cirkevných spoločenstiev a zvláštni spravodajcovia.

Drahí bratia a sestry, všetkých vás pozývam, aby ste podporili prácu synody svojimi modlitbami, no predovšetkým aby ste prosili o materský príhovor Pannu Máriu, dokonalú učeníčku Božieho slova.“ -jb-

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Sv. Pavol - Jeruzalemský koncil a incident v Antiochii

Vatikán (1. októbra, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa v stredu počas generálnej audiencie prihovril k asi 20 tisíc pútnikom z 30 krajín. V katechéze pokračoval v rozprávaní o živote sv. Pavla, dnes opäť z hľadiska jeho vzťahu k dvanástim apoštolom, pričom sa pozastavil nad dvoma hlavnými udalosťami: nad prvým cirkevným koncilom v Jeruzaleme a nad incidentom, ktorý sa odohral v Antiochii, ako o ňom apoštol Pavol píše v Liste Galat'anom:

Milí bratia a sestry,

úcta, ktorú Pavol vždy cítil k Dvanástim, sa nezmenšuje ani smelou obranou evanjeliovej pravdy, ktorou nie je nič iné ako sám Pán Ježiš Kristus. Dnes by som sa chcel pristaviť pri dvoch úryvkoch, ktoré poukazujú na úctu, no zároveň aj na slobodu, s akou sa Pavol obracia na Kéfasa

a ďalších apoštolov: ide o tzv. Jeruzalemský snem a konflikt v Sýrskej Antiochii, o ktorých sa hovorí v Liste Galat'anom (porov. 2, 1 – 10; 2, 11 – 14).

Každý koncil (snem) a synoda v Cirkvi sú „udalosťou Ducha Svätého“ a jeho priebeh má dosah na celý Boží ľud. Osobne to zakúsili tí, ktorí mali možnosť zúčastniť sa na Druhom vatikánskom koncile. Keď teda sv. Lukáš informuje o prvom cirkevnom koncile, ktorý sa uskutočnil v Jeruzaleme, takto začína list, ktorý apoštol pri tejto príležitosti poslali kresťanským spoločenstvám v diaspóre: „Duch Svätý a my sme usúdili...“ (Sk 15, 28). Duch Svätý pôsobiaci v celej Cirkvi, vedie apoštolov za ruku, keď sa vydávajú na nové cesty, aby zrealizovali jeho plány – on je hlavným tvorcom pri budovaní Cirkvi.

A predsa sa v čase zhromaždenia v Jeruzaleme prejavovalo v prvotnom spoločenstve nemalé napätie. Išlo o to, ako vyriešiť problém, či treba vyžadovať obriezku od pohanov, ktorí uverili v Pána Ježiša Krista, alebo či môžu byť oslobodení od Mojžišovho zákona, teda od dodržiavania predpisov nevyhnutných pre spravodlivý život, ako ho stanovuje Zákon, a predovšetkým oslobodení od predpisov týkajúcich sa kultovej čistoty, čistých a nečistých pokrmov a sabatu. O zhromaždení v Jeruzaleme referuje Pavol aj v Gal 2, 1 – 10.

Po štrnástich rokoch od stretnutia so Zmŕtvychvstalým pri Damasku – hovoríme tu o druhej polovici 40-tych rokov po Kristovi – Pavol odchádza s Barnabášom do sýrskej Antiochie a sprevádza ho Titus, jeho verný spolupracovník, ktorý sa pred vstupom do Cirkvi nemusel nechať obrezať, hoci bol pôvodom Grék. Pri tejto príležitosti Pavol predkladá Dvanástim – ktorých opisuje ako úctyhodné osoby – svoje evanjelium slobody od Zákona (porov. Gal 2, 6). Vo svetle stretnutia so zmŕtvychvstalým Kristom totiž pochopil, že v okamihu, keď pohania prijímú evanjelium Ježiša Krista, obriezka a predpisy o pokrmoch či sabate už pre nich nie sú nutné ako poznávacie znamenie spravodlivosti. Našou spravodlivosťou je Kristus a „spravodlivé“ je všetko, čo je s ním v súlade. Pre spravodlivosť už nie sú potrebné žiadne iné znamenia.

V Liste Galat'anom Pavol niekoľkými vetami naznačuje priebeh zhromaždenia v Jeruzaleme. S nadšením pripomína, že evanjelium slobody od Zákona schválil Jakub, Kéfas a Ján – „stĺpy“, ktoré jemu a Barnabášovi podali pravicu na znak cirkevného spoločenstva v Kristovi (porov. Gal 2, 9). Ak bol pre Lukáša, ako sme videli, Jeruzalemský snem vyjadrením pôsobenia Ducha Svätého, pre Pavla predstavuje rozhodné uznanie slobody zo strany všetkých, ktorí sa na ňom zúčastnili. Išlo o slobodu od záväzkov vyplývajúcich z obriezky a zo Zákona, o tú slobodu ktorú „nám vydobyl Kristus“, aby sme sa nedali viac „zapliahnúť do jarma otroctva“ (Gal 5, 1). Dva rôzne spôsoby, akými Pavol a Lukáš opisujú zhromaždenie v Jeruzaleme, spája oslobodzujúce pôsobenie Ducha Svätého, lebo „kde je Pánov Duch, tam je sloboda“, ako sa hovorí v Druhom liste Korint'anom (3, 17).

Avšak – ako je to zjavné z Pavlových listov – kresťanská sloboda nie je totožná s neviazanosťou či svoľnosťou robiť to, čo sa mi práve zachce. Uskutočňuje sa totiž v súlade s Kristom, a teda v opravdivej službe bratom, predovšetkým tým najnúdznejším. Preto Pavol svoju správu o zhromaždení uzatvára tým, že pripomína odporúčanie, ktoré dostal od apoštolov: „Len aby sme pamätali na chudobných, čo som sa aj usiloval robiť“ (Gal 2, 10). Každý koncil sa rodí z Cirkvi a k Cirkvi sa vracia. Tentoraz sa k nej vrátil v podobe pozornosti obrátenej na chudobných, a to – ako vyplýva zo zmienok v Pavlových listoch – predovšetkým v jeruzalemskej cirkvi.

Starostlivosť o chorých, o ktorej svedčí najmä Druhý list Korint'anom (porov. 8 – 9) a záverečná časť Listu Rimanom (porov. 15), ukazuje, že Pavol zostal verný rozhodnutiam, ktoré dozreli počas zhromaždenia.

Možno už nie sme schopní celkom pochopiť význam, ktorý Pavol a ním založené spoločenstvá prisudzovali zbierke pre chudobných v Jeruzaleme. Išlo však o celkom novú iniciatívu v oblasti náboženských aktivít: nebola povinná, ale slobodná a spontánna. Podieľali sa na nej všetky cirkvi založené Pavlom na západe. Zbierka vyjadrovala dlh týchto spoločenstiev voči materskej cirkvi v Palestíne, od ktorej prijali nesmierny dar evanjelia. Pavol pripisuje tomuto gestu spoluúčasti taký veľký význam, že ho len zriedkavo nazýva jednoducho „zbierka“. Pre neho je to skôr „služba“, „požehnanie“, „láska“, „milosť“, ba dokonca „liturgia“ (2 Kor 9). Zvlášť prekvapujúci je posledný výraz, ktorý prisudzuje zbierke peňazí aj kultovú hodnotu. Na jednej strane je teda liturgickým gestom alebo „službou“, ktorú jednotlivé spoločenstvá ponúkajú Bohu, na druhej strane je to skutok lásky, vykonaný v prospech ľudu. Láska k chudobným a božská liturgia idú spolu – láska k chudobným je liturgiou. Tieto dva horizonty sú prítomné v každej liturgii, ktorá sa slávi a prežíva v Cirkvi, lebo jej povahe sa prieči oddeľovanie kultu a života, viery a skutkov, modlitby a lásky k bratom.

Jeruzalemský snem sa teda uskutočňuje preto, aby vyriešil otázku, ako sa zachovať k pohanom, ktorí nadobudli vieru. Zvolí si oslobodenie od obriezky a dodržiavania predpisov uložených Zákonom a cirkevné a pastoračné riešenie nachádza v tom, že do centra kladie vieru v Ježiša Krista a lásku k chudobným v Jeruzaleme i v celej Cirkvi.

Druhým úryvkom je známy konflikt v sýrskej Antiochii, ktorý svedčí o Pavlovej vnútornej slobode. Ako sa zachovať v prípade spoločného stolovania veriacich židovského pôvodu a tých, čo pochádzajú z pohanov? Vynára sa tu ďalší ústredný bod Mojžišových predpisov – rozlišovanie medzi čistými a nečistými pokrmami, čo Židov, ktorí ich zachovávali, zásadne oddeľovalo od pohanov. Kéfas, Peter, spočiatku jedol s jednými i druhými, no s príchodom niekoľkých kresťanov spojených s Jakubom, „Pánovým bratom“ (Gal 1, 19), sa Peter začal vyhýbať stolu pohanov, aby nepohoršoval tých, ktorí naďalej zachovávali predpisy o čistote pokrmov. Jeho rozhodnutie schvaľoval aj Barnabáš. Bolo to rozhodnutie, ktoré hlboko rozdelilo kresťanov pochádzajúcich z obriezky a kresťanov pochádzajúcich z pohanstva.

Takéto správanie, ktoré skutočne ohrozovalo jednotu a slobodu Cirkvi, vyvolalo Pavlovu ohnivú reakciu, ktorá vyvrcholila tým, že obvinil Petra a ďalších z pokrytectva: „Keď ty, Žid, žiješ pohansky, a nie po židovsky, ako to, že nútiš pohanov žiť po židovsky?!“ (Gal 2, 14). V skutočnosti stáli proti sebe na jednej strane Pavlove obavy a na druhej odlišné obavy Petra a Barnabáša. Pre Petra a Barnabáša znamenalo oddelenie od pohanov spôsob, ako zachovať a nepohoršiť veriacich pochádzajúcich zo židovstva. Pavol v tom však videl nebezpečenstvo, že univerzálna spása v Kristovi – ktorá bola ponúknutá tak pohanom, ako aj Židom –, nebude správne pochopená. Ak sa ospravedlnenie deje len z moci viery v Krista, v súlade s ním, bez akéhokoľvek skutku Zákona, aký zmysel má ešte zachovávať čistotu pokrmov pri spoločnom stolovaní? Perspektíva Petra a perspektíva Pavla sa pravdepodob-

ne veľmi lišili: kým prvý sa usiloval nestratiť Židov, ktorí uverili evanjeliu, druhému išlo o to, aby sa neznižovala spasná hodnota Kristovej smrti pre všetkých veriacich.

Zvláštne je, že o niekoľko rokov neskôr (približne v polovici 50-tych rokov po Kristovi), keď Pavol píše kresťanom v Ríme, ocitá sa v podobnej situácii ako predtým Peter a sám požiada silných, aby nejedli nečistý pokrm a nestratili alebo nepohoršili tak slabých: „Dobre je nejесť mäso a nepiť víno ani nič, čo pohoršuje tvojho brata“ (Rim 14, 21). Konflikt v Antiochii bol teda dobrou lekciovou tak pre Petra, ako aj pre Pavla. Lebo iba v úprimnom dialógu, otvorenom pravde evanjelia, možno nájsť orientáciu pre cestu Cirkvi: „Veď Božie kráľovstvo nie je jedlo a nápoj, ale spravodlivosť, pokoj a radosť v Duchu Svätom“ (Rim 14, 17).

Z tejto lekciov sa musíme poučiť aj my: pri rozdielnosti zverených chariziem – ako u Petra a Pavla –, sa všetci nechajme viesť Duchom Svätým a usilujme sa žiť v slobode, ktorej orientačným bodom je viera v Krista uplatňovaná v službe bratom. Podstatné je čoraz väčšmi sa podobať Kristovi. Takto sa stávame skutočne slobodnými, takto sa v nás naplňuje to najhlbšie jadro Zákona – láska k Bohu a k blížnemu. Prosme Pána, aby nás naučil zmýšľať rovnako ako on, aby sme sa od neho naučili pravej slobode a evanjeliovkej láske, ktorá zahŕňa každú ľudskú bytosť.

Preložila Mária Spišáková

Návšteva pápeža Benedikta XVI. u prezidenta Talianskej republiky

Taliansko (4. októbra, RV) – Taliansko (4. októbra, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa dnes o 11. hodine stretol s talianskym prezidentom Giorgiom Napolitanom na oficiálnej návšteve v prezidentskom paláci na rímskom Quirínale. Po oficiálnom zvitani obaja predstavitelia zotrvali v približne polhodinovom súkromnom rozhovore. Potom nasledovali oficiálne príhovory.

Benedikt XVI. zdôraznil dôležitosť spolupráce medzi Svätou stolicou a Talianskym štátom, ktorá rešpektuje vzájomnú suverenitu. Ako povedal, Cirkev v súčasnej dobe, charakterizovanej hlbokými a často bolestivými premenami, neprestáva ponúkať všetkým ľuďom evanjeliu záchranu a snaží sa prispievať k budovaniu spoločnosti spočívajúcej na pravde a slobode, na rešpektovaní života a ľudskej dôstojnosti, na spravodlivosti a sociálnej solidarite. Ďalej povedal: „Pre naplnenie tohto svojho poslania Cirkev vždy a na každom mieste musí mať možnosť požívať právo náboženskej slobody, chápané v celom jeho rozsahu. V pléne OSN, ktoré si tento rok pripomína 60. výročie Všeobecnej deklarácie ľudských práv, som chcel zdôrazniť, že plné garantovanie náboženskej slobody nemožno ohraničovať na slobodu praktizovania kultu. Naopak, je nutné spravodlivo uvážiť verejnú dimenziu náboženstva a teda umožniť

veriacim podieľať sa na tvorbe sociálneho poriadku.“

Svätý Otec sa dotkol aj otázky slobody svedomia: „Niet dôvodu obávať sa zneužitia slobody zo strany Cirkvi a jej členov, ktorí nástoja na tom, aby im bola priznaná sloboda nespreneveriť sa vlastnému svedomiu, osvietenému evanjeliom.“

Prezident Napolitano vo svojom prejave hovoril o súlade s víziou Benedikta XVI. ohľadom nutnosti pracovať na ľudskom a občianskom pokroku v znamení „rešpektovania ľudskej dôstojnosti, vo všetkých jej formách a na každom mieste“.

Benedikt XVI. už raz podobne navštívil Quirínal, keď sa 24. júna 2005 stretol s vtedajším prezidentom Carlom Ciampim. Dnešné stretnutie Benedikta XVI. bolo druhým v poradí so súčasnou hlavou talianskeho štátu. Prezident Napolitano navštívil pápeža vo Vatikáne 20. novembra 2006.

-jv, dl-

Svätý Otec otvoril čítanie „Biblie dňom i nocou“

Vatikán (6. októbra, RV/Zenit) – Svätý Otec v pondelok otvoril biblický maratón nazvaný „Biblia dňom i nocou“, ktorý bude trvať do soboty 11. októbra. V týchto dňoch sa teda vo vysielaní niektorých talianskych kanálov číta nepretržite Biblia.

Svätý Otec začal včera čítanie úryvkom z knihy Genesis a počas ďalšieho pokračovania sa pri čítaní vystrieda takmer 1200 ľudí. Čítanie Biblie ukončí vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone, keď prečíta poslednú kapitolu z knihy Zjavenia apoštola Jána. Televízny prenos je vysielaný z Baziliky Svätého kríža jeruzalemského v Ríme. Na čítanie Biblie sa organizátorom prihlásilo vyše 180-tisíc uchádzačov.

Predseda Pápežskej rady pre kultúru, Mons. Gianfranco Ravasi v rozhovore pre Vatikánsky rozhlas na margo nepretržitého čítania povedal: „Nechajme sa viesť slovom, ale toto slovo musí byť prijaté, porozumené, musí byť preniknuté ľudskými schopnosťami, vlastnou slobodou. V Zjaveniach apoštola Jána je pekný výrok, ktorý by mohol zhrnúť tieto slová: „Hľa, stojím pri dverách a klopem. Kto počúvne môj hlas a otvorí dvere, k tomu vojdem a budem s ním večerať a on so mnou. Kristus prechádza ulicami sveta, jeho Slovo a ak by neplynulo, my by sme zostali sami v našom svete, v našom malom konečnom horizonte. Je však nevyhnutné, „aby mi niekto otvoril dvere“: tu je slobodná vôľa, ktorá prijíma Slovo. Ak sa chce, je tu milosť – ako hovorí Pavol – ktorá sa rozsvetuje na nebi nášho života a je absolútnym Božím primátom, ale je tu aj viera, ktorá je odpoveďou človeka. V tomto priesečníku, tomto spojení, je celé mystérium Biblie a Zjavenia.“

-jv, dl-

12. generálne zhromaždenie Biskupskej synody sa začalo Eucharistiou v Bazilike sv. Pavla

Vatikán (5. október, RV) – Pápež Benedikt XVI. v sobotu dopoludnia o 9.30 v Bazilike sv. Pavla za hradbami predsedal sláveniu Eucharistie 27. nedele obdobia cez rok pri príležitosti otvorenia 12. riadneho generálneho zhromaždenia Biskupskej synody. Spolu so Svätým Otcem koncebrovali synodálni otcovia a spolupracovníci: 52 kardinálov, 14 členov Východných cirkví, 45 arcibiskupov, 130 biskupov a 85 kňazov.

Téma synody v latinskom jazyku znie: “Verbum Domini in vita et missione Ecclesiae” – Božie slovo v živote a poslaní Cirkvi. V tomto jazyku bola slávená aj otváracia svätá omša, pri ktorej Svätý Otec predniesol homíliu.

Po prvý raz v histórii Biskupskej synody sa otvorenie jej zhromaždenia konalo mimo vatikánskeho Chrámu sv. Petra. Bazilika sv. Pavla, stojaca pri Ostijskej ceste, bola zvolená kvôli prebiehajúcim oslavám Roku sv. Pavla.

Eucharistické slávenia s predsedaním pápeža budú sprevádzať činnosť synody v jej dôležitých momentoch. Benedikt XVI. bude predsedáť pri eucharistii spolu štyrikrát. Svätú omšu na záver synodálneho zhromaždenia bude sláviť o tri týždne, v nedeľu 26. októbra v Bazilike sv. Petra. Jednotlivé zasadnutia synody, ktoré budú zväčša dve denne, ráno a popoludní, sa začínajú zajtrajším dňom v synodálnej aule vo Vatikáne. -jb-/snímka RV

Z homílie Benedikta XVI. pri otvorení Biskupskej synody

Vatikán (5. októbra, RV) - Benedikt XVI. sa v homílii, prednesenej počas eucharistickej slávnosti v Bazilike sv. Pavla za hradbami k otvoreniu 12.

generálneho zhromaždenia Biskupskej synody, zameran na poslanstvo podobenstva z Matúšovho evanjelia o vinici a zlých vinohradníkov: „V Ježišových slovách je prísľub: vinica nebude zničená. Zatiaľ čo pán vinice neverných vinohradníkov prenecháva ich osudu, svoju vinicu neopúšťa a zveruje ju iným zo svojich sluhov, ktorí sú mu verní. Toto ukazuje, že ak aj v niektorých oblastiach viera zoslabne až po jej vyhasnutie, vždy tu budú iné národy pripravené ju prijať.“

Svätý Otec vyzval celú Cirkev, aby účinne ohlasovala Dobrú zvesť, k čomu má prispieť aj súčasná Biskupská synoda. Prítomných účastníkov synody pápež oslovil slovami: „Chcem zo srdca pozdraviť všetkých vás, ctihodní synodálni otcovia, a tí, čo sa zúčastňujete na tomto stretnutí ako experti, audítori a osobitne pozvaní. Mám tiež radosť privítať bratských delegátov z iných cirkví a cirkevných spoločenstiev. Generálnemu sekretárovi Biskupskej synody a jeho spolupracovníkom patrí vyjadrenie uznania nás všetkých za náročnú prácu vykonanú v týchto mesiacoch, zároveň so žičením do námah, ktoré ich čakajú v nasledujúcich týždňoch.“ -jb-

Mons. Eterovič v úvode Biskupskej synody: Benedikt XVI. bol synode vždy nablízku

Vatikán (6. októbra, RV) - „Benedikt XVI. sledoval vždy zblízka a veľmi podrobne aktivity generálneho sekretariátu Biskupskej synody” – to sú slová generálneho sekretára synody Mons. Eteroviča, ktorými sa dnes prihovril účastníkom pri otvorení 12. riadneho generálneho zhromaždenia biskupskej synody. Ďalej tiež spomenul viaceré príhovory Svätého Otca na tému Božieho slova - príhovor pred modlitbou Anjel pána 6. novembra 2005 pri príležitosti 40. výročia promulgácie „Dei Verbum“, ďalej príhovor účastníkom medzinárodného stretnutia o Svätom písme v živote Cirkvi, publikáciu Ježiš Nazaretský, či jeho katechézy na túto tému počas stredajších generálnych audiencií.

Ako dodal, ide tu o príhovory, ktoré pomáhali obohacovať synodálne úvahy aj vzhľadom na niektoré metodologické zmeny prijaté ešte v roku 2006 a prítomné aj pri prácach na tohtoročnom zhromaždení. Tou základnou je “slobodná diskusia”. „Táto” – dodal v závere generálny sekretár – „je naplánovaná medzi 18. a 19. hodinou počas každej popoludňajšej generálnej kongregácie”. -sg-

Benedikt XVI.: Božie slovo je tou skalou, na ktorej máme stavať náš život

Vatikán (6. októbra, RV) – „Len Božie slovo dáva ľudskému životu tú pevnosť, ktorú nie je možné nájsť v žiadnej inej oblasti: od kariéry k peniazom, ako nám to ukazuje nedávna svetová finančná kríza“ – to je jedna z myšlienok, o ktorých dnes hovoril Svätý Otec pri príležitosti otvorenia prvej generálnej kongregácie synody o Božom slove vo Vatikáne. Benedikt XVI. uvažoval na začiatku synodálnych prác nad žalmom 118. Rozprávaním o „skale“ sa zasa zamýšľal nad medzinárodnými udalosťami.

„Na piesku stavia ten, kto si zakladá len na viditeľných a hmatateľných veciach, na úspechu, kariére, peniazoch. Zdanlivo sú toto tie pravé hodnoty, ale teraz pri otrasoch veľkých bánk vidíme, že tieto peniaze sa strácajú, že nie sú ničím. Tak, ako všetky veci, ktoré sa zdajú byť skutočne hodnotné, na ktorých si zakladáme a ktoré sú len druhotnými vecami. Kto stavia svoj život na týchto hodnotách – na materiách, úspechu a na všetkom, čo sa nám takto zjavuje – stavia na piesku.“

Potom Benedikt XVI. hovoril o Božom slove:

„Naopak Božie slovo je skutočnou hodnotou, na ktorej máme zakladať náš život. Spomeňme si na Ježišove slová: „Nebo a zem sa pomínú, ale moje slová sa nepomínú (Mt 24, 35). Ľudsky povedané, slovo, naše ľudské slovo je takmer nič, iba dych, ktorý sa hneď po vyrieknutí stratí: zdá sa byť ničím. Ale ľudské slovo má neuveriteľnú silu: máme slová, ktoré tvoria dejiny. A navyše, Božie slovo je základom všetkého, je skutočnou realitou.“

Potom Svätý Otec nástojil, aby sme zmenili náš koncept realizmu. „Na to, aby sme boli realistami, musíme zmeniť naše myslenie“ o tom, že materiálne veci, veci, ktorých sa možno dotknúť sú silnejšie a istejšie. „Realista je ten, kto v Božom slove spozná základ všetkého. Realista je ten, kto stavia svoj život na tomto základe, ktorý zostáva natrvalo“.

V závere Svätý Otec povedal, že ohlasovanie evanjelia a poslanie nie sú akýmsi druhom cirkevného kolonializmu, teda snahou včleniť iných do našej skupiny, ale sú východiskom pre samostatné kultúry pri vstupe do univerzality, ktorá všetkých spája a robí z nich bratov. **-sg-**

Vo Vatikáne pokračovala tretí deň Biskupská synoda

Vatikán (7. októbra, RV) – Tretím dňom v utorok od 9.00 hod. za prítomnosti pápeža Benedikta XVI. v Synodálnej aule vo Vatikáne pokračovalo 12. riadne generálne zhromaždenie Biskupskej synody na tému „Božie slovo v živote a poslaní Cirkvi“. Predsedajúcim delegá-

tom bol austrálsky kardinál Pell. Aj dnešné zasadnutie sa začalo rannou modlitbou. Potom boli dopoludnia na programe v poradí 3. a popoludní 4. kongregácia.

Vráťme sa však ešte ku včerajšiemu programu – k 2. generálnej kongregácii, ktorá bola svedkom aj niektorých avizovaných nových prvkov synody, a to správy z 5 kontinentov o situácii Cirkvi vo svete. Po nich vystúpil vrchný rabin Haify Shear Yashiv Cohen. Vo svojom príhovore potvrdil historickosť momentu ako prísľub prehlbovania medzináboženského dialógu do budúcnosti.

„Som hlboko presvedčený, že moja prítomnosť medzi vami má hlboký význam, prináša signály nádeje a posolstvo lásky, spolunažívania, medzináboženského dialógu...“

Ďalej vyjadril presvedčenie, že tieto signály sú pokračovaním v prístupe, ktorý začal pápež Ján XXIII., a v ktorom pokračoval aj jeho nástupca pápež Ján Pavol II.

Potom si spomenul na pozvanie prehovoriť na tomto mieste, čo považuje za dôkaz ďalšieho pokračovania v tomto trende. Po ňom vystúpil s príhovorom kardinál Vanhoye, ktorý predstavil dokument Pápežskej biblickej komisie na tému „Židovský národ a jeho Sväté písmo v kresťanskej Biblii“.

A pozrime sa na dnešný program: na rannom zasadnutí boli zvolení členovia Komisie pre prípravu posolstva. Potom sa začala všeobecná diskusia. Počas prestávky prijal Benedikt XVI. členov „United Bible Societies“. Generálny sekretár tejto americkej biblickej spoločnosti, reverend Miller Milloy sa totiž zúčastňuje synody ako osobitne pozvaný. Svätému Otcovi odovzdali dar – viacjazyčnú Bibliu, z ktorej výtlačok dostane každý z členov generálneho zhromaždenia. V dopoludňajšom programe odznelo mnoho príspevkov, medzi inými vystúpil aj kardinál Angelo Sodano – dekan kardinálskeho kolégia, ďalej arcibiskup Canberry Marc Coleridge, ktorý navrhol spracovať všeobecné direktorium pre homílie, aby sa kazateľská činnosť inšpirovala univerzálnou skúsenosťou Cirkvi, neodhliadajúc od osobitných aspektov miestnych Cirkví. Kardinál Peter Erdö – predseda Rady konferencií biskupov Európy, zasa upozornil na možné nebezpečenstvo a potrebu väčšej pozornosti pri publikovaní viac senzácietlivých ako odborných publikácií – ako napr. v prípade Judášovho evanjelia, aby sa nezmišavali hodnoverné pramene s nehodnovernými.

Na problematiku siekt, ktorých náuka sa zakladá na fundamentalistickej interpretácii Biblie, upozornil Mons. Laurent Mosengwo Pasinya – špeciálny sekretár synody pochádzajúci z Konga, ktorý dodal:

„Je preto nevyhnutné pridržať sa pevných kritérií pri interpretovaní, ako je súlad s apoštolskou tradíciou a vzájomná korešpondencia s ostatnými časťami písma.“

V popoludňajšom programe mali synodálni otcovia ďalšiu, v poradí 4. generálnu kongregáciu. **-jb, sg-**

Prítomnosť rabína Cohena na Biskupskej synode je dôležitým krokom v dialógu so židovstvom

Taliansko (8. októbra, RV/SIR) – Prítomnosť vrchného rabína Haify Sheara Yesuva Cohena na Biskupskej synode a jeho pondelňajšie vystúpenie „je dôležitým krokom v dialógu so židovstvom“ - povedal pre taliansku agentúru SIR jezuitský páter David Neuhaus, generálny sekretár vikariátu, ktorý sa v rámci Jeruzalemského latinského patriarchátu venuje aj hebrejsky hovoriacim katolíckym komunitám. „Tešíme sa z tohto vystúpenia, ktoré napomôže rozvíjaniu dialógu a rovnako zo skúsenosti osobného stretnutia, ktorá je nevyhnutná pre vyriešenie ktoréhokoľvek z pretrvávajúcich problémov.“

Jedným zo spomínaných problémov je nepochybne osobnosť Pia XII., ku ktorého beatifikácii rabín vyjadril svoj odmietavý postoj. „Pokiaľ ide o Pia XII., musíme pripustiť, že tu ide o nedorozumenie, ktoré musí smerovať k lepšiemu poznaniu, dokonca aj čo sa týka histórie. Veľký pokrok sa dosiahol v oblasti náboženskej citlivosti, no mnoho ešte zostáva vykonať z historickej perspektívy. Prešli sme veľký kus cesty k dialógu, no stojí pred nami naliehavá požiadavka načúvať tomu, čo história ešte musí vypovedať o vzťahoch medzi židmi a katolíckymi a spoločne sa to pokúsiť zapísať.“

-jb, dl-

Kardinál Albert Vanhoye: „Písmo je spoločným dedičstvom kresťanov i Židov“

Vatikán (8. októbra, RV/Zenit) – Počas pondelkového synodálneho zasadania vystúpil kardinál Albert Vanhoye, bývalý sekretár Pápežskej biblickej komisie, ktorý vo svojom prejave poukázal na Sväté písmo ako dedičstvo, ktorého podiel je rovnaký pre kresťanov i pre Židov.

Posvätné knihy Starého Zákona podľa jeho slov tvoria neoddeliteľnú súčasť kresťanskej Biblie: „Ak by boli knihy Nového Zákona založené na inom základe, nemali by žiadnu skutočnú hodnotu. Bez ich nadväznosti na knihy Starej zmluvy Židov by nemohli byť pokladané za úplné Božie dielo.“

Kardinál vo svojom príhovore nadviazal na potrebu budovania židovsko-kresťanského dialógu, ktorého základom by malo byť práve ich posvätné dedičstvo.

„Dialóg medzi kresťanmi a Židmi je možný, pretože zdieľame spoločné bohaté dedičstvo, ktoré nás spája. Je veľmi potrebné postupne odstra-

ňovať neporozumenie a predsudky z oboch strán v prospech lepšieho pochopenia dedičstva, na ktorom máme podiel, posilňovať to, čo nás vzájomne spája.“

Kardinál Vanhoye, ktorého vystúpenie na synode nasledovalo po prejave vrchného rabína Haify Cohena, bol v minulosti tiež rektorom Pápežského biblického inštitútu. Jeho vystúpenie sa zakladalo na dokumente s názvom „Židovský národ a jeho Sväté písmo v kresťanskej Biblii“, vypracovanom Pápežskou biblickou komisiou v roku 2001 na podnet kardinála Ratzingera, vtedajšieho prefekta Kongregácie pre náuku viery.

-dl-

Vo Vatikáne pokračuje Biskupská synoda

Vatikán (9. októbra, RV) – Vo Vatikáne aj vo štvrtok pokračovalo zasadnutie Biskupskej synody. V stredu bola na programe 5. kongregácia, na ktorej vystúpilo 15 delegátov a predsedal jej kardinál Scherer.

Štvrtkové predpoludnie sa začalo 6. a popoludní pokračovalo 7. kongregáciou za prítomnosti takmer 250 synodálnych otcov, ktorým predsedal kardinál Jozef Levada. S príspevkami vystúpilo predpoludním 9 delegátov, medzi nimi aj arcibiskup Krakova, Mons. Stanislaw Dziwisz, ktorý zdôraznil dôležitosť formovania kňazov v seminároch. Podľa neho by sa mali nielen vzdelávať v oblasti Svätého Písma, ale by mali byť zapálenými kňazmi Slova a služby pre Boží ľud. Ako uviedol „toto je jedna z nevyhnutných podmienok „novej evanjelizácie“, ktorá toľko ležala na srdci Božiemu služobníkovi pápežovi Jánovi Pavlovi II.“

Okrem iných vystúpil napríklad aj kórejský arcibiskup Mons. Vincent Ri Pyung-Ho, ktorý sa vo svojom prejave zameril na dôležitosť ako aj spôsob prednesu kňazských homílií. Podľa neho je v tomto smere živým príkladom Božia Matka Panna Mária a jej načúvanie Božiemu Slovu keď povedal:

„Mária si uchovávala všetky tieto veci a uvažovala o nich vo svojom srdci (porov. Lk 2,19). Toto nám pomáha uvedomiť si, že ešte pred premýšľaním nad Božím slovom sa ho snažila pochopiť srdcom. Uchovávanie teda znamená, že si ho opakovala vo svojom srdci veľakrát, až kým jej jeho význam nebol úplne jasný. Takýmto spôsobom si srdce pretvorila na akúsi knižnicu Slova.“ V tomto zmysle dal arcibiskup Ri Pyung-Ho návrh na vytvorenie rady pre dobré biblické kázanie určené kňazom, aby tak „Cirkev mohla zažiť novú jar“ dodal arcibiskup.

-sg, jb, dl-

Svätá omša pri príležitosti 50. výročia smrti pápeža Pia XII.

Vatikán (9. októbra, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa dnes o 11.30 hod. prítomným prihovorí v homílii počas eucharistickej slávnosti v Bazilike sv. Petra vo Vatikáne pri príležitosti 50. výročia smrti pápeža Pia XII.

„Kto počúva moje slovo a verí, má večný život“ (porov. Jn 5, 24) – týmito slovami sa dnes prihovoril Svätý Otec prítomným v Bazilike sv. Petra vo Vatikáne pri príležitosti eucharistickej slávnosti na počesť 50. výročia smrti Eugenia Pacelliho, ktorý je nám známy ako pápež Pius XII., neúnavne sa usilujúci o pokoj v ťažkých časoch vojny.

„Zmiluj sa, Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo“ – týmto žalmom pokračoval Benedikt XVI. v rozprávaní o pápežovi Piovi XII. o najťažších chvíľach jeho pontifikátu, na jeho ceste, na ktorej zotieral slzy bolesti obetí vojny:

„Len v Kristovi je skutočná nádej človeka, len vtedy ak sa zveríme Jemu sa ľudské srdce môže otvoriť láske, ktorá víťazí nad nenávisťou. Toto vedomie sprevádzalo Pia XII. v jeho úrade - nasledovníka Petra, úrade začatom práve vtedy, keď sa nad Európou a zvyškom sveta zaťahovali mračná nového svetového konfliktu, ktorému sa snažil zabrániť všetkými spôsobmi: Nebezpečenstvo sa približuje, ale ešte stále je čas. Nič nie je stratené v pokoji. Všetko však môže byť stratené s vojnou – zvolal vo svojom rozhlasovom posolstve 24. augusta 1939.“

Potom hovoril Benedikt XVI. o ďalších aspektoch života a pôsobenia pápeža Pia XII., pričom spomenul, že pápež Pavol VI., jeho dlhoročný spolupracovník ho označil za človeka otvoreného moderným cestám hľadania a kultúry, v stálej a dôslednej viere a tiež ako predchodcu II. vatikánskeho koncilu.

V závere spomenul Svätý Otec proces blahorečenia Pia XII. ako aj jeho početné diela, z ktorých spomeňme najmä apoštolskú exhortáciu o spôsobe ako napomáhať svätosti kňazského života *Menti Nostrae* z 23. septembra 1950.

Svätý Otec tiež zostúpil ku hrobu pápeža Pia XII., aby sa pri ňom pomodlil. -sg-

V Maďarsku sa stretli predsedovia Rady európskych biskupských konferencií

V dňoch 30. 9- 3.10. 2008 sa v Ostrihome stretli predsedovia Rady európskych biskupských konferencií (CCEE). Hlavou témou stretnutia boli masmédiá a ich využitie v Cirkvi.

Podľa biskupov záujem Cirkvi o masmédiá a opačne v Európe neustále rastie. Cirkev sa často krát stáva predmetom informovania, ktoré je zamerané výhradne na škandály alebo negatívne informácie. Jeden z dôsledkov tejto praxe vidia biskupi v pretrvávajúcich dôsledkoch totalitarizmov 20. storočia a ich vplyvu na myslenie spoločnosti. Ďalším dôvodom je podľa nich neznalosť niektorých pracovníkov masmédií v oblasti života Cirkvi.

Pre Cirkev je táto situácia výzvou, aby vychádzala smerom k masmédiám a ich pracovníkom a aby sa snažila ponúknuť autentický obraz o svojom živote a vlastných aktivitách. Veľkou výzvou je oblasť internetu a digitálnej televízie. Predsedovia biskupských konferencií sa zhodli, že je potrebné podporovať a rozvíjať tieto nové prostriedky spoločenskej komunikácie v rámci Cirkvi. Taktiež sa zhodli na potrebe nájsť vhodný model spolupráce pre celú Európu a zabezpečiť ho i finančne.

Ďalšími dôležitými témami, ktorými sa biskupi zaoberali boli otázky ekumenizmu a vzťahu k islamu, otázky bioetiky a pastorácie migrantov ako aj otázka vyučovania náboženstva v školách.

KBS na stretnutí zastupoval jej predseda Mons. František Tondra.

Počas plenárneho zasadania Rady európskych biskupských konferencií bol jednohlasne zvolený nový generálny sekretár P. Duarte Nuno Queiroz de Barros da Cunha s okamžitou platnosťou (1.10.2008).

P. Duarte da Cunha nahradil Mons. Alda Giordaniho, ktorého pápež Benedikt XVI. menoval 7.6.2008 stálym pozorovateľom Svätej Stolice v Rade Európy v Štrasburgu po 13 rokoch služby v CCEE.

P. Duarte da Cunha je kňazom lisabonského patriarchátu (Portugalsko). Narodil sa 1.6.1968 a kňazské svätenie prijal v roku 1993. Študoval teológiu na Katolíckej univerzite v Lisabone, neskôr v Ríme na Gregoriánskej univerzite, kde v roku 1995 získal licenciát a neskôr v roku 1998 doktorát z teológie.

V rokoch 1997-2000 bol generálnym sekretárom patriarchátu v Lisabone a v rokoch 1997 – 2007 asistentom sekcie pre rodinu.

V roku 1998 založil súkromné združenie *Ponto de Apoio á Vida*, ktorého cieľom je pomáhať a spravovať tehotné ženy v zložitých situáciách. Ďalej je kaplánom súkromného zariadenia *Ajuda de Berco*, ktoré sa venuje opusteným deťom.

Jeho akademická činnosť je pestrá. V rokoch 2000 – 2004 prednášal sociálnu náuku cirkvi na Katolíckej univerzite v Portugalsku a v rokoch 2002 – 2005 ekleziológiu, fundamentálnu teológiu, eschatológiu a mariológiu v katolíckom seminári vo Východnom Timore. Je autorom množstva odborných publikácií.

Hovorí taliansky, anglicky, francúzsky a španielsky.

CCEE, -jk-

Taliansko má dvoch nových blahoslavených

Taliansko (4. októbra, RV) – Dnes sa v Taliansku konali dve blahorečenia. Božieho služobníka biskupa Eugenia Ravignaniho vyhlásil v diecéze Terst za blahoslaveného arcibiskup Angelo Amato, prefekt Kongregácie pre kauzy svätých. Druhá slávnosť sa konala vo Vigevane, kde bol blahorečený Francesco Pianzola, kňaz a zakladateľ Kongregácie misijných sestier Nepoškvrmenej Kráľovnej pokoja. Pri slávnosti, ktorej predsedal miestny biskup, predniesol formulu blahorečenia kardinál José Saraiva Martins, emeritný prefekt spomenutej kongregácie. **-dl-**

Slovenská katolícka misia v Ríme má nového duchovného správu

Taliansko (6. októbra, RV) - Viacerí Slováci žijúci v Ríme a jeho blízkom okolí sa stretli v nedeľu večer 5. októbra na svätej omši v chráme „Gesù e Maria“ neďaleko námestia Piazza del Popolo, ktorej predsedal vdp. Juraj Vittek, nový duchovný správca Slovenskej katolíckej misie v Ríme. Do úradu ho pri tejto príležitosti oficiálne uviedol Mons. Pierpaolo Felicolo z úradu rímskeho vikariátu pre pastoraáciu migrantov, ktorý pri závere sv. omše prečítal menovací dekrét. Slávnosti sa zúčastnil aj rektor Slovenského pápežského kolégia sv. Cyrila a Metoda Mons. Vladimír Stahovec a ďalší slovenskí kňazi. Prítomný bol aj veľvyslanec Slovenskej republiky pri Svätej stolici Jozef Dravecký.

Nový duchovný správca PhLic. Juraj Vittek prichádza do Ríma po siedmich rokoch pôsobenia na Slovensku, kde bol naposledy správcom farnosti v Bratislave – Podunajských Biskupiciach a prednášal v bratislavskom seminári. V Ríme v rokoch 1996-2001 absolvoval štúdium teológie a filozofie a vracia sa, aby na Pápežskej univerzite Santa Croce pracoval na doktoráte z filozofie. Po prevzatí novej služby duchovného správcu sa oficiálne poďakoval svojmu predchodcovi vdp. Vladimírovi Kišovi, ktorý sa z Ríma vrátil na Slovensko.

Cieľom Slovenskej katolíckej misie v Ríme je pastoračná starostlivosť o tu žijúcich krajanov zo Slovenska. Ako oznámil nový duchovný správca misie, slovenské sväté omše budú naďalej bývať v nedeľu o 19. hodine večer v Chráme „Gesù e Maria“ na Via del Corso č. 45. Zvyčajne sa tu stretáva niekoľko desiatok slovenských veriacich, medzi ktorými najmä študenti, pútnici, ľudia prichádzajúci do Ríma na stáže, pracovníci diplomatických služieb a tí, ktorí v Ríme dlhodobejšie pracujú. Infor-

mácie o aktivitách misie zabezpečuje elektronický servis s adresou katolickamisiarim@gmail.com.

Rímsku diecézu v súčasnosti spravuje kardinál-vikár Agostino Vallini, menovaný Benediktom XVI. v júni tohto roku. **-jib-**

Stretnutie kresťanov a moslimov v Castel Gandolfe

Vatikán (9. októbra, RV) – V Castel Gandolfe sa začalo 6. medzinárodné islamsko-katolícke stretnutie v centre Mariapoli, organizované hnutím Fokoláre. Štvordňové podujatie, ktoré bude do nedele 12. októbra má názov „Kresťania a moslimovia v dialógu za univerzálne bratstvo. Láska a milosrdenstvo v Biblii a v Koráne“.

Zaujímavý bude sobotný program, ktorý sa bude niesť v duchu stretnutia prístupného aj pre verejnosť na tému „Mesto ako miesto bratstva“. Prítomní budú počas neho hovoriť na témy „inštitúcie, štruktúry a vzťahy“, „bratstvo v politike“, či na tému „smerom k bližnému v meste“ ako aj rozoberať ďalšie sociálne otázky. **-sg-**

Mons. Jan Baxant litoměřickým biskupom

Pápež Benedikt XVI. menoval 4.10.2008 novým diecéznym biskupom v Litoměřiciach Mons. Jana Baxanta, generálneho vikára českobudějovickej diecézy.

Mons. Jan Baxant (60), kňaz pražskej arcidiecézy, sa narodil 8.10.1948 v Karlových Varoch. Pochádza zo šiestich súrodencov, brat Pavel je tiež kňaz, sestra Marie vedie Bohu zasvätený život. Po maturite na Strednej priemyselnej škole poľnohospodárskej v Prahe bol prijatý na Cyrilo-metodskú bohosloveckú fakultu v Prahe so sídlom v Litoměřiciach. Po ukončení štúdia prijal kňazské svätenie 23.6.1973 v Prahe z rúk Františka Tomáška.

Svoju kňazskú službu začínal ako kaplán v Kolíne v rokoch 1973 až 1975. Potom pôsobil ako administrátor v Bystřici u Benešova (v rokoch 1975 až 1983) a potom vo farnosti sv. Antonína v Prahe – Holešovicích (v rokoch 1983 až 1990). V roku 1990 bol menovaný za vicerektora a v roku 1993 rektora Arcibiskupského kňazského seminára v Prahe. Od roku 1997 pokračoval v kňazskej službe ako farár najskôr v Kolíne, a potom od roku 2000 až do roku 2002 vo farnosti Matky Božej pred Týnem v Prahe. 1.1.2003 bol menovaný za generálneho vikára českobudějovickej diecézy. Hovorí nemecký, francúzsky, taliansky a rusky. **TS ČBK, Irena Sargánková**

Arcibiskup Ján Sokol sa dožíva 75 rokov

Trnavský arcibiskup Mons. Ján Sokol sa 9. októbra 2008 dožíva vzácneho životného jubilea - 75 rokov života. Za tento dar poďakuje všemohúcemu Bohu slávením d'akovnej svätej omše, ktorá sa uskutoční v sobotu 11. októbra 2008 o 10.00 hod. v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave. Všetci, ktorí sa chcú spolu s otcom arcibiskupom zjednotiť vo vzdávaní vďaky Darcovi každej milosti za dar 75 rokov života pri slávení najsvätejšej Eucharistie sú srdečne pozvaní.

BŮTT

V Trnave zasadal Výbor SSV

V Trnave sa 7. októbra na svojom pravidelnom zasadnutí zišiel Výbor Spolku sv. Vojtecha. Na programe rokovania po svätej omši, ktorú celebroidal predseda SSV, pomocný trnavský biskup Mons. Ján Orosch spolu s kňazmi členmi Výboru SSV, bolo viacero bodov. Výbor sa zaoberal situáciou v Katolíckych novinách po zmene na poste šéfredaktora najstaršieho katolíckeho periodika na Slovensku, ako aj otázkou riešenia deponovaných hnutelností v Západoslovenskom múzeu v Trnave. Jednotliví vedúci oddelení predložili správy o stave a činnosti týchto oddelení. Z prednesených správ vyplýva, že SSV v duchu svojho poslania slúžiť a pomáhať rozšíriť svoju predajnú sieť a v tomto trende bude pokračovať. Výboru bol predložený nový knižný edičný plán na rok 2009. V najbližších dňoch vyjdú Dokumenty Druhého vatikánskeho koncilu. Ich texty budú v súlade s prekladom Liturgie hodín, Katechizmu Katolíckej cirkvi ako aj iných dokumentov. Tento závažný dokument Katolíckej cirkvi nemohol byť vydaný v bývalom politickom režime kompletný z ideologických dôvodov. Neľahkú prácu revízie Dokumentov vykonal bývalý šéfredaktor Katolíckych novín Marián Gavenda, za čo mu patrí poďakovanie.

Daniel Dian, tajomník SSV

Modlitba k patrónovi Internetu je cirkevne schválená

Na žiadosť bohoslovcov Kňazského seminára sv. Cyrila a Metoda v Bratislave udelil 30. septembra 2008 bratislavský arcibiskup - metropolita Mons. Stanislav Zvolenský cirkevne schválenie na modlitbu pre použitím internetu. Žiadosť podali na arcibiskupský úrad bohoslovci, ktorí majú v seminári na starosť výpočtovú techniku. Takýmto spôsobom

sme chceli prispieť k šíreniu úcty sv. Izidora, ktorý je patrónom Internetu.

Dekrét o schválení je k nahliadnutiu na internetovej stránke www.adsum.sk časopisu bohoslovcov kňazského seminára sv. Cyrila a Metoda v Bratislave, kde je možné získať aj viac informácií o sv. Izidorevi. Dakujeme otcovi arcibiskupovi za schválenie tejto modlitby a povzbudzujeme všetkých k jej šíreniu.

Modlitba pred pripojením sa k internetu

Všemohúci večný Bože, ktorý si nás stvoril na Svoj obraz a nariadil si nám, aby sme všetko dobré, pravdivé a krásne hľadali predovšetkým v božskej osobe Tvojho jednorodeného Syna, nášho Pána Ježiša Krista, prosíme Ťa, daj, aby sme, na orodovanie svätého Izidora, biskupa a učiteľa, na cestách internetom viedli naše ruky a oči k tomu, čo je milé Tebe a každého človeka, ktorého stretne, prijímali s láskou a trpezlivosťou. Skrze Krista nášho Pána. Amen.

Imprimatur: Stanislav Zvolenský, Archiepiscopus Metropolitae Bratislaviensis.

Bratislavae, die 30. Septembris 2008, Nr. 455/2008.

Ján Vido

Žilinský biskup na návšteve farnosti Pruské

V jubilejnom roku sv. Pavla sa žilinský biskup Mons. Tomáš Galis rozhodol podľa príkladu apoštola národov putovať po svojej novovzniknutej diecéze. Chce navštíviť všetky dekanáty a stretnúť sa spolu s veriacimi pri slávení sv. omše a pri katechéze na tému „Byť kresťanom podľa sv. Pavla“.

Ilavský dekanát bol prvý, ktorý biskup navštívil. Veriacich i kňazov prostredníctvom pozdravného listu pozval do Farského kostola sv. apoštolov Petra a Pavla v Pruskom na utorok 7. októbra. Plný kostol svedčil o tom, že Boží ľud ilavského dekanátu sa chcel stretnúť so svojím biskupom a povzbudiť sa jeho slovom i prítomnosťou. Tiež biskup Tomáš bol povzbudený hojnou účasťou a záujmom najmä mužov a otcov. V homílii sa venoval spomienke na Pannu Máriu Ružencovú a sile modlitby posvätného ruženca. Po sv. omši nasledovala katechéza. V nej biskup rozviedol štyri témy z teológie sv. Pavla: Kristus a kresťan, kresťan a zákon, kresťan a svet, Cirkev a spoločenstvo. Svoje rozprávanie obohatil osobnými zážitkami a svedectvami. Program pastoračnej návštevy žilinského biskupa pokračoval na farskom úrade, kde mohli veriaci osobne pozdraviť pastiera svojej diecézy a porozprávať sa s ním.

Najbližšie putovanie so sv. Pavlom bude v pondelok 27. októbra do dekanátu Púchov. Stretnutie začne o 17:30 vo Farskom kostole všetkých svätých. **Peter Holbička**

19. októbrová púť seminaristov zo Spišskej Kapituly do Levoče

V nedeľu 5. októbra 2008 sa v Bazilike minor na Mariánskej hore v Levoči uskutočnila tradičná októbrová púť seminaristov z interdiecézneho seminára biskupa Jána Vojtaššáka.

Púť vyvrcholila slávnostnou svätou omšou o 14.30 hodine, ktorú v Bazilike Navštívenia Panny Márie celebraval spišský pomocný biskup Štefan Sečka a koncelebrovali predstavení kňazského seminára. Púte sa zúčastnili aj rehoľné sestry z Kongregácie Milosrdných sestier sv. Križa, ktoré pôsobia v Spišskej Kapitule a veriaci z blízkeho okolia.

Hlavný celebrant sa prihovril prítomným v homílii, keď okrem iného povedal:

„Každé tajomstvo ruženca, nad ktorým v modlitbe uvažujeme, kontemplujeme nehovorí o veľkosti ľudského stvorenia, ale o veľkosti Božej lásky voči nám ľuďom.“

Na záver vyslovil aj túžbu, aby sme sa všetci pokúsili „na príhovor Božej Matky Márie cvičiť a usilovať sa o pokoru, živú vieru, pevnú nádej a ochotu svedectvom prítomnosti Pána v našom živote poslužiť tomuto svetu.“

Svätej omši predchádzala modlitba sv. ruženca, skrze ktorú si seminaristi spolu s ďalšími pútnikmi vyprosovali požehnanie do nasledujúcich dní a silu k obetovaniu sa pre bližných. **Vladimír Fedorek**

V historickom centre Trnavy objavili základy ďalšieho kostola

TRNAVA - 4.októbra (TK KBS) - Viac ako 160 kostrových hrobov, bronzové mince, krížiky, pozostatky ružencov, medailóny s vyobrazením svätcov aj ďalšie predmety sa podarilo odкрыť pracovníkom Katedry klasickej archeológie Trnavskej univerzity počas záchranného archeologického výskumu v okolí presbytéria Dómu sv. Mikuláša v Trnave. Výskumné práce vyvolané stavebnými prácami súvisiacimi s odvlhčením kostola sa uskutočnili od 28. júla do 30. septembra 2008 a finančne ich zabezpečoval mestský magistrát.

K významným výsledkom tohtoročného výskumu patrí odкрыtie zvyškov neznámych kamenných a tehlových architektur. Spomedzi nich je najvýznamnejšia kamenná stavba kruhového pôdorysu, ktorá je staršia ako gotická prístavba farského

kostola. Jej tvar, a rozmery, ako aj použitá stavebná technika dovoľujú túto stavbu interpretovať ako románsku rotundu.

Ako uviedol archeológ Erik Hrnčiarik, je zrejme, že odкрыtý objekt predstavuje torzo najstaršej murovanej architektúry na území mesta Trnava. „Ak by budúci výskum potvrdil, že ide o rotundu, bola by najstarším sakrálnym objektom mesta,“ dodal Hrnčiarik a doplnil tiež, že v prípade potvrdenia doterajších predpokladov by sa Trnava zaradila medzi 19 miest na Slovensku, ktoré sa môžu pýšiť nálezom takejto architektúry. Význam tohto nálezu potvrdzuje aj fakt, že archeológom sa podarilo objaviť pravdepodobne najstarší kostol v centre Trnavy, ktorý mohol navštíviť počas udelenia privilégii slobodného kráľovského mesta v roku 1238 aj kráľ Belo IV. **Jozef Polešenský**

Fatimská sobota za pedagógov cirkevných škôl

Októbrová fatimská sobota 4. októbra v pútnickom Klokočove bola sprevádzaná chladným jesenným počasím, čo však nezabránilo pútnikom stretnúť sa pri milostivej ikone Bohorodičky. Archijerejskú liturgiu slávil vladyka Milan Chatur, košický eparcha spolu s kňazmi košického protopresbyterátu. V kázni vladyka Milan poukázal na typickú vlastnosť Bohorodičky voči nám ľuďom – ochranu. „Potrebne je vložiť pod jej ochranu zvlášť rodiny a pedagógov našich cirkevných škôl. Aby títo vedeli jasne rozoznávať pravdu od polopravdy a lži a tak vytvárali pre svojich žiakov správnu mozaiku chápania života.“ Nakoniec vladyka povzbudil prítomných k vytrvalej modlitbe mariánskych pobožností počas mesiaca októbra.

Milým prekvapením bol príchod plného autobusu veriacich ostavsko-opavskej diecézy, ktorý so svojim kňazom putujú po miestach života bl. Metoda D. Trčku, CSsR, ktorý pochádzal z tejto diecézy. Naši hostia boli účastní na sv. liturgii, prezreli si aj chrám a celý pútnický areál.

V tradičných dialógoch biblista Róbert Jáger sumárne predstavil 55 kapitola z Knihy proroka Izaiáša, ktorá hovorí o sile Božieho slova. Vladyka Milan aktuálne predstavil aj situáciu v cirkevnom školstve eparchie a novými informáciami ho doplnil riaditeľ školského úradu Peter Orenič. Modlitbou Anjel Pána sa ukončilo stretnutie pútnikov s tým, že nasledujúcich šesť mesiacov bude fatimská sobota v Chráme Svätého Ducha v Michalovciach. **Michal Hospodár**